

17/07/2024

ט"ד אסף דוק 077-5006206

ת. 052-6885006

זיכוי נאשם מעבירות מעשים מגונים בפומבי בפני שלוש קטינות עקב מחדלי חקירה חמורים

בית משפט השלום בתל אביב זיכה את לקוח המשרד מעבירות מין חמורות בשלוש קטינות. בכתב האישום שהוגש נגדו נטען שחשף ושפסף את איבר מינו בפני הקטינות שהמתינו בתחנת אוטובוס בגבעתיים. בית המשפט החליט לזכותו מחמת הספק תוך שתלה את הסיבה לכך בעבודה רשלנית ומחדלי חקירה של ממש מצד היחידה החוקרת.

נגד לקוח המשרד הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של מעשה מגונה בפומבי לפי סעיף 349(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

בכתב האישום נטען כי "בתאריך 8/4/16, בשעה 13:30 לערך, עמדה ... קטינה ילידת 00', (להלן: "המתלוננת") בתחנת אוטובוס בצוותא עם שתי חברותיה הקטינות (אלמונית קטינה ילידת 00' ופלמונית קטינה ילידת 99') ברחוב ... בגבעתיים (להלן: "התחנה"). בנסיבות אלה, הגיע הנאשם ברכבו, מסוג "מאזדה" 323 ל.ר., נעמד במפרץ התחנה פתח את החלון הרכב וכשמכנסיו מופשלים למטה ואיבר מינו חשוף עשה מעשה מגונה בפומבי בכך ששפסף את איבר מינו בפני המתלוננת ללא הסכמתה".

במענה לכתב האישום כפר הנאשם במיוחס לו וטען כי אינו זוכר שעבר עם רכבו ברחוב בו בוצעה העבירה.

שופטת בית משפט השלום בתל אביב, תרצה שחם קינן, קבעה כי אין די בכך שהקטינה מסרה את מספר הרכב ותיארה כי מדובר באדם עם זקן קצר שנוהג ברכב לבן ישן - פרטים המתאימים לנאשם - כדי להביא להרשעתו. "צירוף הנסיבות מחזק מאוד את החשד כנגד הנאשם", כתבה השופטת, אך ציינה בשל מחדלי חקירה - המשטרה לא צירפה ולו ראייה אחת שתשמש כהצלבה לפרטים שמסרה הקטינה ותשלול ספק סביר - למשל, טעות אפשרית במספר הרכב שהקלידה הנערה בזמן בריחת העבריין.

"במהלך עדותה של הקטינה התרשמתי כי הקטינה היתה משוכנעת כי רשמה את מספר הרכב באופן מדויק", כתבה השופטת. עם זאת, כשנשאלה על ידי הסנגור, עו"ד אסף דוק, האם היא מזהה את הנאשם והאם היא בטוחה כי מדובר באותו אדם, השיבה הקטינה בכנות כי היא אינה בטוחה, על אף שהתיאור שנתנה במקור דומה לנאשם.

"ניתן היה להסתפק בעדותה של הקטינה בדבר מספר הרכב, לו צורפה ראייה נוספת... כגון איכנו של הנאשם במקום ביצוע העבירה, או זיהויו של הנאשם על ידי הקטינה במסדר זיהוי תמונות, או לכל הפחות זיהוי רכבו של הנאשם על ידי הקטינה", ציינה השופטת. ואולם, כאמור, אף אחת מפעולות החקירה האלו לא בוצעו.

"היחידה החוקרת פנתה לחברת סלקום על מנת לקבל פלט איכונים מלא של מכשיר הטלפון של הנאשם וקיבלה מענה לפיו במהלך שישה חודשים עובר למועד ביצוע העבירה לא מצאו רשומות בחברת סלקום אודות המנוי. חרף זאת לא ביקשה היחידה לברר האם נפלה טעות בבדיקה, אם במספר הטלפון ואם בחברת הסלולר אליה פנתה".

17/07/2024

077-5006206

ת. 052-6885006

לפי עדות הנאשם עצמו, הוא לא היה מנוי מעולם בחברת סלקום.

עוד מצויין בפסק הדין, כי "הקטינה מסרה פרטים המעידים על כך שראתה את פניו של מבצע העבירה. עם זאת לא ביצעה היחידה החוקרת מסדר זיהוי תמונות. לא הובאה גם כל ראיה לפיה הציגו החוקרים בפני הקטינה תמונות של כלי רכב, ביניהן תמונת רכבו של הנאשם על מנת לבחון האם יכולה הקטינה לזהות את רכבו".

"התוצאה בתיק זה מטרידה, שכן על אף שקיימות ראיות שעשויות לקשור את הנאשם לביצוע העבירה וקיים חשד ממשי כי ייתכן והנאשם ביצע את העבירה המיוחסת לו, נותר ספק סביר שתוצאתו זיכוי של הנאשם", כתבה השופטת שחם-קינן, והוסיפה: "ניצבת נערה צעירה, ששמה מבטחה במשטרה שתבצע עבודתה נאמנה, מול שוקת שבורה. קשה שלא להתרשם כי הספק שנותר בסיומו של הליך, יכול והיה מופרך או דווקא מתחזק ומסיר את העננה מעל ראשו של הנאשם ואולי מביא לגילוי העברין האמיתי, לו המשטרה היתה מבצעת פעולות בסיסיות נדרשות. כאשר המשטרה אינה ממצה את החקירה בהתאם לחובותיה הקבועות בדין, ועקב כך בלתי אפשרי להגיע למסקנה ברורה לאחר ניהול ההליך הפלילי, נגרמת פגיעה באמון הציבור במשטרה בכלל ובאמון המתלוננים במשטרה בפרט".

עוד ציינה השופטת בהכרעת הדין: "בענייננו, המתלוננת הקטינה בהיותה נערה בת 16 פנתה למשטרה בתלונה בגין מעשה מגונה שנעשה בפומבי. ואילו המשטרה לא ביצעה את המוטל עליה. לא ביצעה מסדר זיהוי, לא ביקשה כראוי איכון מכשיר הטלפון של הנאשם, ולא חקרה את הנאשם פעם נוספת באופן ממצה".

לאחר ניהול הליך הוכחות מורכב, קבעה כב' השופטת קינן שהמאשימה לא נשאה בנטל הראייתי הנדרש לצורך הוכחת אשמתו של הלקוח בעבירות החמורות שיוחסו לו ומשכך זיכה את הנאשם מחמת הספק.

להלן העתק הכרעת הדין המזכה בענייננו של הלקוח. מפאת החיסיון והשמירה על פרטיותו, פרטיו המזהים ומידע חסוי אחר הושמטו:

הכרעת דין מזכה חסויה מתיק 28920-10-16